

דף סא.

עין משפט א.

יו"ד סימן קכה פעיף ה

עין לעיל דף ס: עין משפט ה.ו.

עין משפט ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.

יו"ד סימן קלא פעיף א

א. ישראל שעשה יינו של עכו"ם בטהרה^ד כדי שיהיה מותר לישראל בין שמכר היין לישראל ולא פרע לו עדיין מעות^ה בין שלא מכרו לו אלא שהוא מטהרו כדי למוכרו עי"ז לישראלים, אם נתנו הישראל בחצרו של אותו עכו"ם עצמו והישראל דר בחצר^ו היין מותר אפי' בלא חותם, ואפי' אם העכו"ם ג"כ דר שם, ואם אין הישראל דר באותה חצר אם דר באותה העיר^ז והבית שהיין בו פתוח לרשות הרבים מותר אם יש לישראל מפתח וחותם.

הגה: ובדיעבד מותר אפי' בחותם אחד^ח כמו שנתבאר בסי' ק"ל.

ב. אם אין הבית פתוח לרשות הרבים אע"פ שהישראל דר בעיר^ט או בעיר שכולה עכו"ם אפי' בפתוח לרשות הרבים אסור אפי' בחותם

ד. ממשנה ע"ז דף ס"א.

ה. כתב הש"ך בס"ק א' היינו בלא פרע לו כלום אבל אם פרע לו מקצת בענין שיש לישראל חלק ביין משמע מהרשב"א דהו"ל כיינו של ישראל שמונח ביד עכו"ם דמותר במפתח וחותם, ולדעת הרמ"א מותר בדיעבד גם בחותם אחד.

ו. דנחשב כמו שומר שדי לו ביוצא ונכנס. ש"ך ס"ק ב'.

ז. אפי' ישראל אחר, כ"כ הב"י והפרישה, אבל לדעת הרשב"א אפי' בישראל זה לבדו דר בעיר אין העכו"ם מתירא ליכנס שם ומזייף וע"כ בעינן ישראלים רבים, וכן דעת הר"ן ויש להחמיר במקום שאין הפסד מרובה לשתייה אבל בהנאה מותר אף שלא במקום הפסד, אבל אם העכו"ם ג"כ אינו דר באותה חצר והיא פתוחה לרבים מותר גם בלא חותם. ש"ך ס"ק ג'.

ח. ובמפתח וחותם מותר בהנאה אפי' אינו פתוח לר"ה ואין שם ישראל שדר בעיר וכן מותר בשתייה במקום הפ"מ, כ"כ הש"ך בס"ק ד' לדעת הרמ"א. ובט"ז בס"ק א' כתב דה"ה מפתח לחוד מהני.

ט. ואפי' הרבה ישראלים דרים בעיר אסור לפי שאין העכו"ם מפחד ליגע כיון שהוא שלו משא"כ ביין של ישראל ברשות עכו"ם דמותר בחותם תוך חותם או בחותם אחד בדיעבד שמפחד יותר אבל אם ישראל נכנס ויוצא מהני אע"פ ששהה זמן רב אם לא שהודיעו שהוא מפליג. ש"ך ס"ק ח'.

תוך חותם עד שיהיה ישראל יושב ומשמר^י, ואם יוצא ונכנס^ז הרי הוא כיושב ומשמר.

א. ג. במה דברים אמורים כשהיין שבבית העכו"ם אותו עכו"ם הם בעליו, אבל אם נתן אותו בבית עכו"ם אחר מותר היין במפתח וחותם. והוא שלא יהיה העכו"ם האחר כפוף תחת יד העכו"ם הראשון שלו שייך היין, שאם הוא כפוף בענין שאם יבא ויגע ביין אינו רשאי הישראל למחות בו הרי הוא כאילו ברשות בעל היין.

א. ד. אם רוכלי ישראל רגילין לבא לעיר ואין לה חומה דלתיים ובריח בענין שיכולים שם לבא בכל שעה שירצו נחשב כמו ישראל דרים שם בעיר^ל וע"כ אם הבית פתוח לרשות הרבים מותר.

א. ה. אם הבית פתוח לאשפה או שיש בחצר כנגד פתח הבית חלון^מ פתוח לרשות הרבים או שיש לישראל דקל כנגד פתח הבית הכל נחשב כפתוח לרשות הרבים.

הגה: וחלון פתוח לא מהני רק ביום ולא בלילה^נ כמו שנתבאר בסוף סי' ק"ל.

א. ו. אם כתב העכו"ם לישראל על היין התקבלתי^ס, אם כשיבא הישראל להוציא היין אין העכו"ם מעכב עליו הרי הוא כיינו של ישראל ומותר במפתח וחותם, אפי' בעיר שכולה עכו"ם. אבל אם כשבא

י. חמור כאן במטהר יינו של עכו"ם שאין העכו"ם מפחד מלנגוע בו כיון שהוא של משא"כ ביינו של ישראל ברשות עכו"ם דמותר בחותם תוך חותם או בחותם אחד בדיעבד ששם מפחד יותר. ט"ז ס"ק ג'.

כ. ואפי' שהה לזמן מרובה אם לא שהודיעו שהוא מפליג. ש"ך ס"ק ט'.

ל. ואפי' בלילה הוא מתיירא שמא יחשבוהו לגנב, ומ"מ בשבתות וימים טובים שאינו מתיירא מרוכלים הישראלים כי לא באים צריך שמירה. ש"ך ס"ק י"א.

מ. ומותר אפי' מה שבתוך החדר וכאן אמרינן חזקה שלא נכנס כלל ולא דומה לנקב או חור בדלת וסגר עליו. ט"ז ס"ק ד'.

נ. ואפי' פתח פתוח לר"ה לא מהני בלילה אלא צריך הישראל להיות ישן בתוכו. ש"ך ס"ק י"ב.

ס. ודוקא כתב לו התקבלתי או זקפו עליו במלוה אבל בלא"ה אפי' קנאו ממנו בפני עדים בדרך מקחן של עכו"ם שלא יוכל אף אחד לחזור מהמקח היין אסור כיינו של עכו"ם. ש"ך ס"ק י"ג מב"י ומרשב"א.

הישראל להוציא היין העכו"ם מעכבו עד שיתן לו מעותיו דינו כאילו לא כתב לו התקבלתי.

הגה: וי"א דבחותם תוך חותם מותר בכל ענין ^ע ויש לסמוך עליו להתירו בהנאה אבל לא לשתייה.

עין משפט כ. יו"ד סימן קל סעיף ט

ט. יא. ישראל ששכר או קנה בית בחצירו של עכו"ם ומילאו יין אם ישראל דר שם ^פ אע"פ שהניח היין בחצר ואין עליו חותם ולא מפתח מותר אפי' היה גם העכו"ם דר באותו חצר, אבל אם לא היה ישראל דר באותו חצר אם היה ביד ישראל המפתח וחותם ^צ מותר וא"צ לומר שני חותמות, ואם לאו היין אסור אם העכו"ם דר באותו חצר אבל אם אינו דר בחצר מותר היין אא"כ נמצא העכו"ם עומד בצד ^ק היין.

דף סא:

עין משפט א. יו"ד סימן קלא סעיף א
עיין לעיל דף סא. עין משפט ב

עין משפט ב. יו"ד סימן קל סעיף ט
עיין לעיל דף סא. עין משפט כ

עין משפט ג.ד. יו"ד סימן קלא סעיף א
עיין לעיל דף סא. עין משפט ב

^ע. כ"כ הטור בשם בעה"ת, ואפי' ביינו של עכו"ם ברשותו של עכו"ם שדר שם ואין ישראל שדר שם עמו והעיר כולה עכו"ם משום דחותם בתוך חותם הוי כשומר. ש"ך ס"ק י"ד. והט"ז כתב דאין להקל בזה לשתייה רק לענין לקנותו לכתחילה להרויח בו מותר. ^פ. ואין לעכו"ם שייכות ביין אע"פ שיש לו שייכות בבית דבחזקת שמור הוא עד שיצא הישראל ויאמר לו שהוא מפליג. ש"ך ס"ק י'. ^צ. וכתב הש"ך בס"ק י"א דלדברי הרמ"א בסעיף ב' בחותם לבד בדיעבד מותר. ^ק. כיון שהשכיר לו או מכר לו חצר זו יש לו שייכות לעכו"ם קצת במקום משא"כ בסי' קכ"ח סעיף ב' שאין לו שום שייכות כלל מותר בעומד בצד היין דמפחד. ש"ך ס"ק י"ג.

עין משפט ה.

יו"ד סימן קכח סעיף ד

ה. ד. בית שאין בו אלא יינו של ישראל ונמצא עכו"ם בתוכו אם אין הדלת נעול מותר בשתיה ^ר, ואם הוא נעול במפתח מבפנים אם אינו נתפס על זה כגנב אסור בהנאה ואם הוא נתפס על זה כגנב ^ש על הכניסה מותר בשתיה.

הגה: י"א דבזמן הזה שאין העכו"ם מנסכין לע"ז אפי' אינו נתפס כגנב מותר אא"כ יש לחוש שנגעו לשמות ממנו ^ת או להנאה אחרת.

ר. אע"פ שאינו נתפס כגנב על הכניסה מ"מ מפחד שמא יבא הישראל ויראהו נוגע ביו, והוא שהעכו"ם יודע שמגעו אוסר לישראל יינו דאי לאו הכי לא מפחד. ש"ך ס"ק י"א.
ש. היינו שאם ימצאוהו יהיה נתפס כגנב דאז מפחד לנגוע בו.
ת. ובהנאה מותר במקום הפסד בזה"ז כדלעיל בסי' קכ"ג. ש"ך ס"ק י"ג.